

NAUPAKA

Het verhaal van een helende reis

Lideweiј Bosman

NAUPAKA
ИЪНЪКЪ

Liinkt

Uitgegeven door LIINKT

Eerste en tweede druk 2014,
Derde druk 2015

Illustrator: Floor Rieder
Portretfoto: Masha Osipova

Eindredactie: Manon van Wijnen, Esmir van Wering
Drukker: CPI Koninklijke Wöhrmann

Vormgeving en zetwerk: Roel Geurts, Breda

ISBN: 978 90 822 2770 3
NUR: 320

Copyright © 2014 Lidewij Bosman en LIINKT, Utrecht

Niets uit deze uitgave mag openbaar worden gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke andere wijze ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever: www.liinkt.com

VOOR JOU, SANDER.

28 JUNI 2013

@Shendersson, 19:42

Strijden, bijna dood. Voorlopig effe niet!!!

Inleiding

Terwijl ik 11.758 kilometer van hem verwijderd ben, ligt mijn grote liefde op zijn sterfbed. Hijzelf, mijn beste vriendinnen en zelfs mijn eigen moeder hebben me gesmeekt om te komen, maar een gevoel diep in mijn binnenste is sterker. Dat zegt dat ik hier moet zijn. Op Hawaï. Dicht bij de vrouw wier gezicht ik voor me zie in mijn dromen. Op de plek waar we nog geen jaar geleden samen liepen...

Daar staat hij. Aan het voeteneind van het bed. Sander, mijn grote liefde. Met kort geschoren haren en een beginnend baardje. ‘Li! Wil je de zonsopgang zien? Of blijf je liever nog even slapen?’ Daar hoeft ik geen moment over na te denken. Ik slinger mijn benen uit bed en schuif mijn voeten in mijn zilvergrijze Havaiana’s. Liever noem ik mijn favoriete slippers “Hawaiana’s”, geheel in stijl van de plek waar we verblijven: Kaua’i, een eiland van Hawaï.

‘We moeten opschieten!’ roept Sander bij de voordeur van ons appartement. Hij pakt mijn hand vast, knijpt er even in en neemt me mee naar buiten. In de tuin verspreiden de wit-gele bloemen van de plumeriaboom een friszoete geur. We volgen een dichtbegroeid pad vol varens en handgrote hibiscusbloemen en komen uit bij een kleine baai met helderblauw water en een hagelwit zandstrand met een scheve palmbloom. Witte krabbetjes schieten voor onze voeten weg, op zoek naar poeltjes zeewater. Mijn oog valt op een boomstam met de ingekraste tekst ‘angel enlight one’: ‘engel verlicht me’.

‘Zullen we ons hier nestelen?’ vraag ik en trek Sander

mijn kant op. We staren een tijdje in stilte naar het goudoranje kleurenspeel dat zich aan de horizon voltrekt. Dan draait Sander zich om en plukt een witte bloem. Voorzichtig legt hij het bloemetje, niet groter dan het topje van een duim, in de palm van mijn hand.

‘Kijk nou, het is een halve! Alleen de onderkant heeft blaadjes.’ Sander knikt: ‘Er is een bijzondere legende aan verbonden die zich afspeelt op het grootste eiland van Hawaï, Big Island. Daar woonde lang geleden een jong echtpaar dat een liefdevol leven leidde. Totdat de vuurgodin van het eiland, Pele, roet in het eten gooidde. Ze probeerde de man te verleiden, maar had geen succes: zijn hart behoorde immers aan iemand anders toe. De godin was woedend. Als zij hem niet kon krijgen, dan niemand. Ze joeg de man de bergen in, waar ze hem met lavastenen bekogelde. De zussen van de vuurgodin konden dit niet aanzien en toverden de man om in een halve bloem. Ze noemden deze Naupaka, naar de berg waar hij zich bevond. Hetzelfde deden Peles zussen met zijn grote liefde.’

Sander plukt er nog eentje en drukt de harten van de bloemen tegen elkaar aan: ‘Volgens de legende groeien ze ooit naar elkaar toe om weer één bloem te vormen.’ Hij slaakt een diepe zucht. ‘Mijn lieve Li, de Naupaka-legende is ons verhaal, want ook wij worden door het kwaad uit elkaar gedreven en zullen niet samen oud worden. Toch weet ik zeker dat we ooit één bloem zullen vormen, in welke vorm dan ook.’ Hij laat één knie in het zand zakken, pakt mijn hand en vraagt met tranen in zijn ogen: ‘Wil je met me trouwen?’ Een zonnestraal beschijnt zijn blauwgrijze ogen, die me afwachtend aankijken. Ik buig me voorover en kus zijn lippen. ‘Ja, lief. Ja!’